

Conclusionum Forensium.

1668, 12.

EXERCITATIO XXVIII.

Ad Libr. XVI. Digest. Tit. II.

Quam,

Divina Gratia Favente,

37

P R A E S I D E

WOLFGANG-ADAMO Lauterbach/

U. J. D. & Professore P.

Placido Eruditorum Examini,

Ad diem Januarii,

proponit

GEORGIUS ALBERTUS ab & in Merlaw,

Eques Hassus.

T U B I N G Æ ,

Typis JOHANN-HENRICI REISI,

ANNO M. DC. LXVIII.

Serenissimo ac Celsissimo  
Principi ac Domino,

DOMINO

WILHELMO LUDOVICO,  
Duci Wirtembergiae & Tecciae,  
Comiti Montisbeligardi, Dynastæ  
in Heidenheim, &c.

Principi ac Domino suo Cle-  
mentissimo,

*Hacce studii sui Juridici Primitias*

offert

*Cultor Hamilimus juxta ac Devot-  
issimus*

Georg Albert ab &  
in Merlaw.

¶ (3) ¶



Conclusionum Forensium

EXERCITATIO XXVIII.

Ad Lib. XVI. Digest. Tit. I.

I.

BENEFICIUM Amplissimi Ordinis, quod concessum est fœminis pro aliis apud alios intercedentibus, est personale, (a)  
Exceptio verò exinde competens est realis. (b)

a) arg. l. 196. de R. I.

b) l. 7. §. 1. ff. de except. arg. l. 16. §. 1. ff. ad Sct. Vellej.

II.

Beneficium SCti Vellejani locum habet tantum in fœminarum intercessionibus; unde excusari nequit illorum oscitantia, qui quibusvis instrumentis super negotiis cum mulieribus celebratis clausulam de facta SCti Vellejani renunciatione inferunt.

v. l. 1. & t. t. ff. & c. Ad SC. Vellej.

III.

Hinc etiam si Titius pecuniæ Indigens, à Mævia sorore sua mutuam petit pecuniam; Mævia verò pecuniâ destituta, ut necessitatibus fratri succurrat, pecuniam mutuam accipit à Sempronio, eandemque credit Titio fratri suo, Sempronius, licet sciat, in quam causam Mævia mutuum accipiat, tamen pecuniam à Mævia repetens exceptione SCti Vellejani non repellitur.

l. 13. C. ad Sct. Vellejan. ibi Gloss. Paul. de Castr. Salicet. Joh. Brunneman. Diod. Tuld in Cod. tit. ad SCrum Vellej. Coftal. ad l. 28. §. 1. ff. ad Sct. Vellej. Vincent Franch. decis. 279. num. 2. & seq. Diff. C. J. A. d. tit. th. s. n. 8.

IV.

Verùm si Titius primùm à Sempronio petit mutuum, hic verò, opes Titii suspectas habens, Mæviæ fidem eligit, eandemque substituit, ut illa suo nomine à se pecuniam mutuam accipiat.

Ee 2 piat,

piat, & eam Titio fratri suo credat, color in fraudem SCti Vellejani quæsus censetur, & Mævia hoc Scto adjuvatur.

*l. 8. §. 14. junct. l. 29. §. 1. ff. ad SCt. Vellej. l. 19. Cod. eod. ibi  
Paulus de Castro Salicet. & Brunnemann. Tuld. in Cod. d.  
t. num. 3.*

## V.

Idem dicendum, si fœmina à debitore substituitur v. gr. si Titius, à Sempronio mutuum accepturus, metuens verò, ut sibi credat, substituit Mæviam; quæ pecuniam suō nomine à Sempronio acceptam iterum Titio mutuam dat. Nam hīc quoque fraus SCto fieri videtur, ita ut non minus locum habeat exceptio SCti, quam si pro Titio mutuum à Sempronio accipiente Mævia fidejubendo intercederet; modò tamen hoc in casu creditoris quoque, quid inter Titium & Mæviam agatur, sciat. Creditoris enim ignorantia hoc in casu impedit SCti auxilium, etiam si ipse in causam pecuniae à Mævia acceptæ non inquirat.

*l. 4. l. 11. & 12. l. 17. ff. ad SCt. Vellej.*

## V I.

Cæterū si fœmina obligationem alienam in alio jam consenserit, constituendo, fidejubendo aut expromittendo in suam recipit fidem, non quælibet creditoris ignorantia excludit SCti Vellejani exceptionem. Hic enim Creditor diligenter inquirere debet in negotium & ejus causam.

*d. l. 17. pr. ff. ad SCt. Vellejan. vid. l. 6. l. 8. §. 2. ff. d. t. vid. Salicet. ad d. l. 17. Bachov. ad Tr. vol. i. disp. 25. th. 5. lit. d. & e.*

## V II.

Tutores vinum pupilli vendere dēcreverunt, optimam vinudemiam sperantes; Mater pupilli intercedit, & ne vinum vendant, suadet, iisdemque indemnitatē spondet. Mater à Tutoribus ad indemnitatē præstandam conventa non iuvatur decreto Patrum, quod de mulierum intercessionibus factum.

*arg. l. 8. §. 1. l. 19. pr. & §§. 1. ff. ad SCt. Vellej. vid. Brunnemann. ad l. 6. C. b. t. Tuld. in Cod. d. t. Salicet. d. l. 6. C. b. t.*

## VIII.

Seja pro Titio, cui debet dēcem, expromittendo, fidejubendo vel constituendo promittit viginti, quoad dimidiam partem obligatur.

gatur efficaciter, (a) quoad alteram verò partem eidem subvenitur  
SCto Vellejano. (b)

- a) arg. l. 2. C. ad SCt. Vellej. l. 13. & l. 24. ff. eod.  
b) arg. l. 1. t. t. ff. & C. ad SCt. Vellej. junct. l. 76. pr. ff. de R.  
V. Brunnem. ad d. l. 2. C. ad SCt. Vellej..

I X.

Fœmina, quæ adiit hereditatem onerosam, & æs alienum defuncti in suam suscepit fidem, exceptione SCti contra creditores hereditarios sese tueri nequit, neque adversus hereditatis aditionem, in integrum restitutionem impetrare potest; (a) nisi dolo creditorum inducta hereditatem adierit, tunc enim fœminæ contra omnes creditores defuncti, etiam eos, qui dolii non sunt participes, datur exceptio SCti Vellejani, sed non actio dolii. (b),

- a) l. 13. l. 32. pr. ff. ad SCt. Vellej.  
b) d. l. 32. pr. ibi Salicet. junct. l. 1. § 4. ff. de dolo malo.

X.

Item si fœmina emit hereditatem & creditoribus hereditariis pro venditore se soluturam promittit, cessat SCti Vellej. beneficium.

- b. 3. (in cuius lectione nihil mutandum. Diff. Goth. ad d. l. 3.)  
l. 13. pr. l. 19. §. 3. ff. ad SCt. Vellej. arg. l. 2. §. 9. ff. de hered.  
& act. vend. l. 2. C. de Legat. Hering, de fidejuss. cap. 7. n.  
412. & 418.

XI.

Uxor, quæ Mariti obœrati bona, ejusdem & creditorum consensu accepit, & creditoribus mariti solutionem promisit, non justatur SCti beneficio vel novæ constitutionis auxilio; etiamsi bona mariti ad æs ejus alienum solvendum non sufficient.

- arg. l. 32. pr. ff. ad SCt. Vellej. l. 23; pr. C. eod. arg. l. 19. §. 3. ff.  
d. t. Brunnem. ad l. 2. C. eodem. Hering, de fidejuss. cap. 7.  
num. 417. & seqq.

XII.

Si mulier, nullâ prævia intercessione, res suas vendidit, aut mutuum accepit, & pretium aut pecuniam accepit pro marito, vel alio, creditoribus ejus solvit, etiamsi emptor vel creditor causam contractus sciverit, ipsa tamen SCti Vellejani auxilio uti nequit..

Ee 3;

arg.

Conclusion. forens. Exercitat. XXVIII.

arg. l. 1. l. 4. l. 9. l. 13. C. ad SCt. Vellej. l. 4. §. 1. l. 5 ff. eod. non  
obstante l. 32. §. 2. ff. eodem.

XIII.

Si Mulier prævia intercessione mutuam accepit pecuniam & eandem pro marito vel alio, pro quo intercessit, credens se exinde efficaciter obligatam esse, solvit, solutum tanquam indebitum repetere, aut contra creditorem suum intercessionis non ignarum, exceptione SCti sese defendere potest. (a) Si vero fœmina sciens, se SCto Vellejano munitam esse hoc fecit, neque solutum repetit, neque beneficio SCti sese jure defendit. (b)

a) arg. l. 1. & 9. C. ad SCt. Vellejan. l. 28. §. 1. ff. eod.

b) arg. d. l. 9. l. 1. ff. de cond. indeb. l. cuius per errorem de R. l.  
junct. l. 4. ff. ad SCt. Vellej.

XIV.

Si Maritus res Uxorius tanquam suas creditori suo ignorantia dat pignori, licet uxor præsens & sciens taceat, tamen ipso Jure nulla est illarum rerum oppignoratio. (a) Idem dicendum si uxor verberibus vel minis coacta in contractum illum expressè consenserit aut instrumentum subscribit. (b)

a) arg. l. 11. C. de distract. pign. l. 5. C. ad SCt. Vellej. l. 2. C si alien.  
res pign. det. Petr. Barbos. ad l. que detis 34. num. 165. & seqq.  
August. Barbos. ad l. 5. C. ad SCt. Vellej. num. 7. & seqq.  
Brunnem. ad d. l. 5.

b) Anton. Faber. in Ced. tit. ad SCt. Vellej. def. 23.

XV.

Fœmina, quæ pro alio intercessit, sed sine Instrumento, aut in instrumento tantum privato, licet post biennium intercessionem repeat, ipsa tamen exinde efficaciter conveniri nequit.

arg. l. 23. §. ult. junct. l. 22. C. ad SCt. Vellej. ibi Joh. Brunnem.  
Molin. de iust. & iur. tr. 2. disp. 540. n. 16.

XVI.

Fœmina, quæ pro dote, vel libertate, pro alio apud alium, etiam sine instrumento publico intercessit, efficaciter inde obligatur, ita ut nec SCti Vellej. beneficio uti possit. (a) quod ipsum etiam verum esse dicitur, licet uxor cum marito pro fœmina, in eodem instrumento dotem promiserit. (b)

a) l.

a) l. pen. & ult. C. ad Sct. Vellej. junct. l. 23. §. fin. in fin. August. Barbos. ad d. l. 23. in fin. Franzk. in Comm. π. tit. ad Sct. Vellej. n. 35 Bachov. vol. 1. disp. 23. tb. lit. b.

b) arg. d. l. f. vid. Trentacinq. lib. 3. Resol. tit. de fidejuss. Ref. 2. n. 4. & Ref. 3. n. 16. August. Barbos. ad auth. si qua mulier. num. 14. Brunnem. ad d. l. f.

XVII.

Si Mulier oppignorationem rerum fuerum pro alio factam post biennium confirmat, creditor inter hypothecarios collocatur non ex tempore primæ oppignorationis, sed ex die confirmationis.

arg. l. 22. C h. t. arg. l. 11. pr. ff. qui potior. in pign. Trentacinq. lib. 3. Resol. variar. tit. de fidejuss. Ref. 2. n. 2. Berlich. part. 2. conclus. 19. num. 8.

XVIII.

Si Maritus & Uxor mutuam acceperunt pecuniam, atque pro illa in uno instrumento sese obligarunt, uxor verò eandem luxu, vestimentis aut illecebris dilapidavit, ipsa ad ejus solutionem à creditore efficaciter convenitur.

arg. auth. si qua mulier C. ad Sct. Vellej. junct. l. 4. §. 1. ff. eod. & l. 3. §. 6. de in rem vers. l. 15. ff. si quis omiss. caus. testam. Herring. de fidejuss. cap. 7. n. 405. Richter. ad Auth. si qua mulier. C. ad Sct. Vellej. Berlich. part. 2. conclus. 19. n. 73.

XIX

Fœminæ illustres & Nobiles, qua tales, non excluduntur à beneficio Scti Vellejani.

arg. l. 1. ff. ad Sct. Vellejan. non obstantibus iis, quæ tradit Herring. c. 7. n. 517. & seqq. C. J. A. tit. ad Sct. Vellej. th. 5. n. 22.

XX.

Si uxor redemptori, cui ipsa una cum Marito ædes ruinosas utriusque communes locavit reficiendas, pro mercede res suas dedit pignori, valet pignus pro integra mercede, ita ut illarum oppignorationem uxor nec pro parte impugnare possit Scto Vellejano, vel novæ constitutionis beneficio.

arg. l. 17. § fin. l. 13 ff. ad Sct. Vellejan. & eorum, quæ tradit Givell. dec. 20. n. 2. & seqq. Trentacinq. lib. 3. tit. de fidejuss. Resol. 3. n. 15.

Si Ma-

## XXI.

Si Maritus & Uxor in Ducatu Wirtembergico, ad familiæ conservationem, mutuam accipiunt pecuniam, & singuli sese obligant in solidum; Maritò verò mortuō, Uxor suam acquæstus, nullam verò hereditatis Mariti recipit partem, pro dimidia parte convenitur efficaciter, pro altera verò illius obligatio est ipso Jure nulla.

arg. l. 17. §. f. in ff. ad SCt. Vellej. autb. si qua mulier. C. eod. vid. Grivell. decis. 20. n. 2. Berlich. p. 2. conclus. 19. n. 82.

## XXII.

Uxor, quæ pro Marito incarceratedo ad illum liberandum intercedit, efficaciter obligatur, nec dictis beneficiis adjuvatur.

Post Bald. Chassan. Tiraquell. Trentacinq. d. Resol. 3 num. 8.<sup>\*\*</sup>, Brunnem. ad auth. si qua mulier. C. ad SCt. Vellej. Berlich. p. 2. concl. 19. n. 85. & 86. Tessaur. decis. 223. n. 7. Vincent. de Franch. decis. 578. num. 10. Anton. Faber. in Cod. tit. ad SCt. Vell. def. 16. Diff. Hering. de fidejuss. c. 7. n. 399. & seqq.

## XXIII.

Valet fœminæ intercessio pro proco suo facta, qui eidem promisit Matrimonium sub hac conditione: *Si pro ipso apud creditorem suum efficaciter sese obligaret.*

arg. l. 13. l. 17. in fin. ff. l. ult. C. ad SCt. Vellej. junct. cap. de illis de condit. appos. Hering. de fidejuss. c. 7. n. 461. & seqq.

## XXIV.

Fidejussor, licet donandi animo, pro muliere intercedente fidejussiterit, tamen se defendere potest SCti Vellejani Exceptione.

l. 16. §. f. ff. ad SCt. Vellejan. Brunnem. ad l. 14. C. d. t.

## XXV.

Non quælibet res à fœminâ pro intercessione accepta excludit hujus SCti beneficium, sed ejus quantitas jure non determinata Iudicis arbitrio est relinquenda, dispeñturi, an pro ea diligens Paterfamilias in talem summam spopondisset.

vid. l. 23. pr. C. ad SCt. Vellej. ibi Brunnem. Tuld. in Cod. d. 1. n. 4. Herring. de fidejuss. c. 7. n. 435. Sichard. add. 1. n. 20. August. Barbos. ad l. 23. num. 7. C. ad SCt. Vell.

## XXVI.

Fœmina, quæ pro alio intercedendo sese obligavit, etiam in epistola ad creditorem scripta validè SCto Vellei renunciare potest, per ea, quæ tradit.

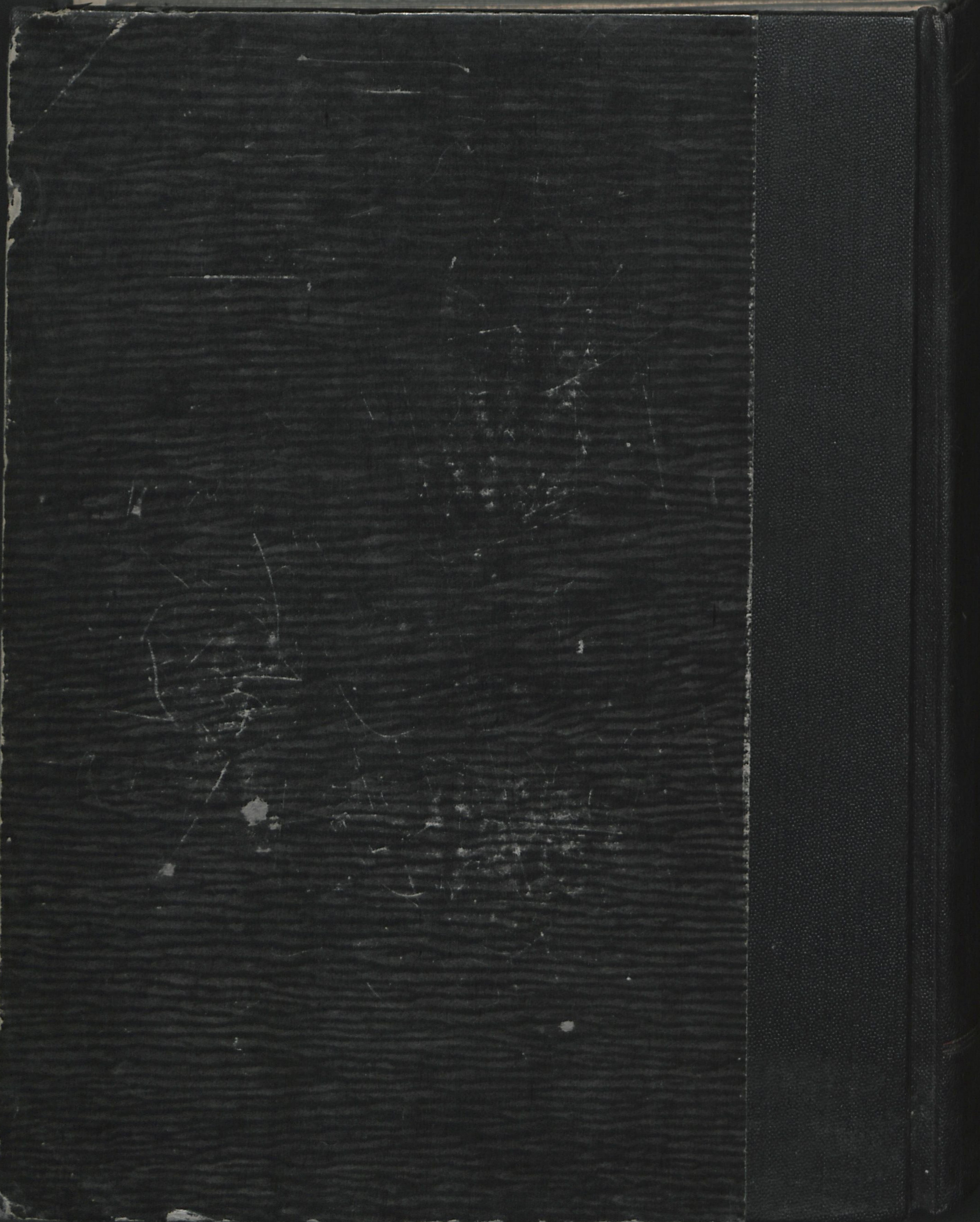
Franzk in Comment. π. tit. ad SCt. Vellejan. n. 19. & 30. v. Groenevveg. ad d. l. 23. C ad SCt. Vellejan. Gail. 2. obs. 77. n. 1. & seq. Græv 2. concl. 77. Hunn. part. 3. Encyclop. univ. Iur. 111. 6. c. 3. n. 2. Pauli Bus. ad l. ult. ff. d. 1. & 2.

**ULB Halle**  
006 682 235

3



Vb-17



B.I.G.

Farbkarte #13



Conclusionum Forensium.

1668, 12.

EXERCITATIO XXVIII.

Ad Libr. XVI. Digest. Tit. II.

Quam,

Divina Gratia Favente,

31

P R A E S I D E

WOLFGANG-ADAMO Lauterbach,

U. J. D. & Professore P.

Placido Eruditorum Examini,

Ad diem Januarii,

proponit

GEORGIUS ALBERTUS ab & in Merlaw,  
Eques Hassus.

T U R I N G Æ ,

Typis JOHANN-HENRICI REISI,

ANNO M. DC. LXVIII.